

Kā kokiem izgāja

Latviešu tautas pasakā

Pavasaris kokiem iedeva zaļus tērpus, tie bija skaisti,
un koki priecājās.

Visu vasaru kokiem vajadzēja samierināties tikai ar zaļu tērpu.
Egle, priede un kadiķis priecājās par saviem skuju svārkiem,...

...bet lapu kokiem apnika zaļie tērpi un viņi gāja pie vasaras.
“Mīļā vasara”, koki lūdzās, “lūdzu iedod mums skaistākus tērpus!”

“Man nav skaistāku tērpu”, atbildēja vasara, “jautājiēt rudenim.”
Koki devās pie rudens.

“Mīļlais ruden, lūdzu, iedod mums skaistākus tērpus”, koki prasīja.
“Labi”, rudens atbildēja un ķērās pie darba.

Drīz jaunie tērci bija gatavi. Kļavām sarkani un oranži, bērziem dzeltenī, ozolam brūni un rūsgani.

Kad saule tērpus apspīdēja, viss mežs laistījās dažādās krāsās un koki priecājās par jaunajiem tērpiem.

Atskrēja stiprais vējš un sāka kokus purināt, jaunie tērpi neizturēja un drīz vien gulēja zemē.

Kokiem nu bija auksti, vienīgi egle, priede un kadiķis nesala,
jo tiem bija skuju svārki.

Ziemai palika žēl kailo koku, un tā apsedza tos ar baltu villaini.
Nu koki varēja gaidīt pavasari.

Beigas

